

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 4749

гр. Варна, 22.12.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, IX СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и втори декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Деница Славова

като разгледа докладваното от Деница Славова Гражданско дело № 20223100102093 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по иск с правно основание чл. 2, ал. 1 т. 3 от ЗОДОВ.

В срока по чл.131 от ГПК е постъпил писмен отговор от ответника.

На основание чл. 140 от ГПК съдът следва да насрочи делото.

Съдът на основание чл.140 от ГПК изготви следния проект за доклад по делото

Производството е образувано по предявените от Д. Г. Д., ЕГН: *****, с адрес в гр. ***** срещу ПРОКУРАТУРАТА на Република България, представлявана от Главния прокурор на Република България, с адрес гр. София, бул. „Витоша“ № 2, искове с правно основание чл. 2, ал. 1 т. 3, от ЗОДОВ да бъде осъден ответника да заплати на ищеца сумата от **10 000 лв. /десет хиляди лева/**, представляваща обезщетение за претърпените неимуществени вреди - притеснения, страх и постоянен стрес, уронване престижа и доброто име на ищеца в обществото, сумата от **3734,79 лв. /три хиляди седемстотин тридесет и четири лева и 79ст./**, представляваща обезщетение за претърпените имуществени вреди, представляващи законна лихва върху внесената парична гаранция по взета мярка за неотклонение в размер на 10 000 лв. /десет хиляди лева/ за периода от внасянето на гаранцията 12.01.2013г. до връщането на гаранцията – 14.09.2016г., сумата от **34 607.71 лв. /тридесет и четири хиляди шестстотин и седем лева и 71 ст./**, представляваща обезщетение за претърпените

имуществени вреди, представляващи законна лихва върху отнетата с протокол за претърсване и изземване сума в размер на 34 220 лв. за периода от изземването - 15.10.2012 год. до депозиране на настоящата искова молба в съда - 30.09.2022 г., сумата от **25 000лв. /двадесет и пет хиляди лева/**, представляваща обезщетение за претърпените имуществени вреди, представляващи пропусната полза, а именно нереализирана печалба от комисионно възнаграждение /по 10 лв. ма тон/ по Комисионен Договор от 25.09.2012 г., сключен между „Лабас“ ООД и Д. Г. Д.,

всички резултат на незаконно повдигнато по ДП 24/2012г. по описа на БОП Варна обвинение и поддържането му в съдебна фаза, производството по което е приключило с прекратяване на наказателното производство по отношение на подсъдимия, ведно със законната лихва, считано от подаване на исковата молба в съда до окончателното изплащане на сумите.

Претендират се и разноските за производството.

Обстоятелствата, от които се твърди, че произтича претендираното право са:

В исковата молба се твърди, че на 15.10.2012 год. Д. Д. е привлечен към наказателна отговорност за престъпление по чл. 253, ал. 5 пр. I, вр. чл. 253, ал.2, вр. чл. 20, ал. 2 от НК по образувано ДП № 24/2012г. по описа на отдел БОП - Варна.

На 15.10.2012 год. е задържан с постановление № 1635/16.10.2012 год. по описа на Окръжна прокуратура - Варна по ДП № 24/2012 год. по описа на БОП - Варна за срок от 72 часа, след което му е взета мярка за неотклонение „Домашен арест“ по ЧНД № 1288/18.10.2012г. и е освободен от ареста.

На 03.06.2015 год., Д. Г. Д. е привлечен като обвиняем от Окръжна Прокуратура - Варна за престъпление по чл. 255, ал. 3, вр. ал. 1, т. 2 и т. 7, вр. чл. 20, ал. 2 от НК по ДП № 251/2013г. На 09.06.2015 год. от 10:30 ч. до 15:10 ч. в присъствието на упълномощен защитник му е предявено предварително производство.

Образувано е НОХД № 818/2015 год. по описа на Окръжен съд - гр. Варна.

По така образуваното съдебно дело, ищецът е взел участия по наказателното дело, като се е явявал по съдебни заседания три пъти с времетраене общо от около 3 часа. На 20.05.2016 год., съдът прекратява съдебното производство по НОХД № 818/2015 год. по описа на ВОС и връща същото на ВОП за отстраняване на съществени процесуални нарушения.

На 14.09.2016 год. на Д. Д. му е предявен нов обвинителен акт за престъпление по чл. 255, ал. 3, вр. ал. 1, т. 2 и т. 7, вр. чл. 20, ал. 2 от НК по ДП № 251/2013 год. по описа на ОСО при ОП - Варна.

На 16.09.2016 год. е образувано ново НОХД под номер № 1163 по описа за 2016 год. на Окръжен Съд - Варна. По новообразуваното дело, ищецът се е явявал на 8 съдебни заседания с общо времетраене 14 часа. В съдебното заседание на 02.10.2017 год. е прекратено наказателното производство по отношение на подсъдимия Д. поради недоказаност на участието му в предявеното му обвинение за престъпление по чл. 255, ал. 3, вр. ал. 1, т. 2 и т. 7, вр. чл. 20, ал. 2 от НК, тоест наказателното производство е прекратено, поради това, че деянието не е извършено от лицето – Д..

При задържането на Д. Д. са иззети от него веществени доказателства, в това число и сумата 34 220 лв. С Определението на ВОС постановено на 02.10.2017 год. в съдебно заседание за прекратяването на наказателното производство по отношение на Д., е разпоредено да му бъдат върнати иззетите веществени доказателства и сумата от 34 220 лева. С Резолюция на Окръжна Прокуратура - гр. Варна от 18.10.2017 год. се пояснява, че Определението на ВОС не може да бъде изпълнено в частта му, с която е постановено връщането на сумата 34 220 лв., тъй като върху тази сума има наложен запор по изпълнително дело № 2017311046180 с взыскател КПКОНПИ - ТД Варна.

С определение № 2030/01.08.2017 год. по ч.гр.д. № 1675/2017 год. на ВОС е допуснато обезпечение на бъдещ иск на КПКОНПИ, чрез налагане на запор върху гореописаната сума от 34 220 лв. Въз основа на издадената обезпечителна заповед, по молба на комисията е образувано изпълнително дело № 2017311046180 по описа на СИС при ВРС и на 03.10.2017 год., паричната сума е запорирана от държавния съдебен изпълнител. След гореописаното обезпечение, в едномесечния срок е предявен иск от КПКОНПИ, като е образувано гр. д. № 2281/2017 год. по описа на Окръжен съд - гр. Варна.

В проведено о.с.з. на 08.07.2022 год. по делото, същото е спряно с определение на съда, на основание чл. 229, ал. 1, т. 1 от ГПК до постановяване на тълкувателно решение, образувано във ВКС, имащо преюдициално значение за правилното разрешаване на спора.

Към датата на предявяване на настоящата искова молба, тази сума от 34 220 лв. продължава да е запорирана.

С Постановления на Окръжна Прокуратура - Варна от 13.12.2012г., 09.05.2014г., 05.03.2015г. има постановени откази за връщане на иззетата сума, както и Определение № 268/17.03.2015г. по ЧНД 340/2015г. на ВОС потвърждава Постановление на ВОП от 05.03.2015г., с което е отказано връщане на парични суми.

Ищецът е бил ангажиран с провеждането на досъдебно и съдебно производство, което му се е отразило неблагоприятно, като е предизвикало у него наличието на стрес, довел до постоянно безпокойство, изолиране от близки и познати, прояви на безсъние, съпроводено с главоболие, неудачи в личния живот, отразяване на наказателното производство в местната преса, промяна в поведението му към околните, психично затормозяване, затруднения да упражнява работните си ангажименти, ограничаване на социалните контакти, негативни изживявания за опозореност. Вреди от незаконното наказателно преследване представлява и претърпяна в ищеца коренна промяна в живота: прекратяване на трудовите правоотношения поради образуваното наказателно производство, невъзможност за намиране на работа, промяна в психическото състояние на ищеца, изразяваща се в раздразнителност, избухливост без причина, периодично главоболие, поглъщане от негативни мисли и страх, рязка промяна в емоционалното състояние - често изпадане в депресивни състояния, нежелание за среща с никого, състояние на постоянен стрес, влошаване на здравословното състояние, изпитвани срам и притеснения от публичната известност на името на ищеца вследствие на публикувани от компетентните органи прессъобщения, фобия от гледане на телевизия, слушане на радио и четене на вестници и свързани с тях остро сърцебиене, шум в ушите, влошаване на настроението, засягане на репутация в обществото и zlepоставяне, показване на статии за наказателното преследване в интернет търсачка.

Доказателства за гореописаното състояние на ищеца са Постановленията на прокуратурата, с които се разрешава на Д. по време на взетата мярка за неотклонение „Домашен арест“ да напуска жилището си за посещения при различни лекари в периода 09.11.2012 год. - 28.01.2013 год. (Том VI на ДП № 251/2013г.). На ищеца му се е налагало да иска разрешение и да напуска страната в периода 14.05.2013 год. - 16.05.2013 год. и 06.02.2014 год. - 09.02.2014 год. по повод осъществяване на търговска дейност, което от своя страна е ограничавало свободното придвижване на Д..

Ответникът в отговора си в срока по чл. 131 от ГПК, сочи, че исквете са недопустими, както и неоснователни и недоказани.

Наказателното производство срещу ищеца е било прекратено на основание чл. 369, ал. 4, пр. 2 и пр. 3 НПК с определение от 02.10.2017 г. на ОС-Варна по НОХД № 1163/2016 г.

В чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ е използвана техниката на изчерпателно изброяване на основанията, а не на примерно изброяване. Законодателят е ограничил приложното поле на специалния закон само до определени хипотези на вредоносна дейност на правозащитните органи. Прекратяването на наказателното производство на основание чл. 369, ал. 4 НПК не е сред изрично посочените хипотези. Прекратявайки наказателното производство на посоченото основание, съдът не прави, нито правна преценка, че деянието не представлява престъпление, нито фактическа, че деянието е извършено от лицето - че повдигнатото и предявено обвинение е подкрепено от събраните по делото доказателства.

Предвид изложеното не е налице фактическия състав за отговорност на държавата и по чл. 2, ал. 1, т.3 от ЗОДОВ.

Сочи се, че от момента на прекратяване на наказателното производство спрямо ищеца - 02.10.2017 г. /на основание чл. 369, ал. 5 от НПК, в редакцията му към 2017 г., определенията на съда по ал. 3 на същия текст са окончателни/ до момента на подаване на исковата молба са изминали 5 години и следователно, съгласно чл. 110 от ЗЗД е изтекла погасителната давност по отношение на ищцовото вземане както за имуществени, така и за неимуществени вреди. Поради това исковете следва да бъдат отхвърлени като неоснователни, поради изтекла погасителна давност.

Посочва се, че не са представени доказателства за вредите, както и за причинно следствена връзка между евентуално претърпените неимуществени вреди и воденото наказателно производство.

Видно от справка за съдимост на Д. Д., същият е многократно осъждан, като с присъда № 58/12.05.2010 г. по НОХД № 1552/2009 г. по описа на ВОС, в сила от 28.05.2010 г. ищецът е осъден за престъпления по чл. 257, ал. 1, вр. чл. 255, ал. 1, пр. 2 от НК като му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от една година, изтърпяването на което на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено с три години изпитателен срок.

Видно от Решение № 74 от 10.03.2017 г. по гр. дело № 92/2016 г. по описа на Старозагорски окръжен съд, трето гражданско отделение през периода за 02.12.2010 г. - 17.03.2014 г. спрямо ищецът се водело още едно наказателно производство - ДП № 404/2010 г. по описа на ОД МВР - Стара

Загора, преобразувано в ДП № 19-С/2011 г. по описа на ОСО в ОП - Стара Загора. След прекратяване на това наказателно производство, с цитираното решение на ищецът е било присъдено обезщетение за претърпени неимуществени вреди - преживени душевни болки и морални страдания в размер на 2 500 лв. Няма представени никакви доказателства по настоящото наказателно производство, че претендираните от ищеца неимуществени вреди, отново състоящи се в болки страдания и негативни емоции са причинени именно от воденото спрямо него ДП № 24/2012 г. по описа на БОП-Варна, а не от воденото спрямо него ДП № 404/2010 г. по описа на ОД МВР - Стара Загора, преобразувано в ДП № 19-С/2011 г. по описа на ОСО в ОП - Стара Загора, за което на същия вече е било присъдено обезщетение.

Оспорва се иска за причинени неимуществени вреди в размер на 10 000 лв. и като прекомерен, несъобразен с разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД и трайната съдебна практика.

Оспорва претенцията за обезщетение на имуществени вреди в размер на 25 000 лв., предявени под формата на пропуснати ползи по комисионен договор от 25.09.2012 г. На първо място няма представени доказателства такъв договор действително да е сключен. На следващо място няма представени никакви доказателства, че този договор е останал неизпълнен и ищецът не си е получил комисионната по него. Няма представени доказателства и, че ако договорът е останал неизпълнен, това е в пряка причинно следствена връзка с воденото спрямо Д. наказателно производство. Ищецът не е ангажирал доказателства в подкрепа на твърденията си за уговорка с конкретни зърнопроизводители, за количество зърно и цена между производителите и купувача.

Недоказана е претенцията за обезщетение на имуществени вреди, предявена под формата на пропуснати ползи - законната лихва върху внесената сума от 10 000 лева по взета мярка за неотклонение „парична гаранция" Видно от представеното от ищеца писмо от директора на ОД МВР - Варна, вносителят и получателят на сумата е Радостина Георгиева Стоянова. Ищецът не е ангажирал никакви доказателства, че сумата от 10 000 лева е излязла от неговия патримониум, за да претендира законна лихва върху нея.

Освен това, паричната гаранция по своята правна същност е депозит и той подлежи на връщане във вида и размера, в който е внесен, като върху него не се дължат лихви. Евентуално, такива биха се дължали при неоснователното му задържане след като необходимостта от него е отпаднала, но в обстоятелствената част на исковата молба не се съдържат

твърдения за това обстоятелство.

Оспорва и претенцията за обезщетение на имуществени вреди, предявена под формата на пропуснати ползи - законна лихва върху отнетата с протокол за претърсване и изземване сума в размер на 34 220 лева. Ищецът не е ангажирал доказателства за твърдяната дата - 15.10.2012 г., на която му е иззета сумата от 34 220 лева. Освен да са в причинна връзка с незаконното обвинение, за да се присъдят като имуществена вреда, пропуснатите ползи следва да имат и сигурен характер, за което липсват доказателства. Възражава срещу крайната дата на претендираната законна лихва - датата на завеждане на настоящата искова молба.

Видно от представеното от ищеца копие на резолюция от 18.10.2017 г. по пр. № 1653/2012 г. от ОП - Варна върху сумата от 34 220 лв. има наложен запор по изп. Дело № 2017311046180 с вискател КОНПИ - ТД - Варна, следователно Прокуратурата на РБ не разполага със законова възможност да върне посочената сума на ищеца и не следва да дължи законна лихва върху посочената сума, след датата на налагане на обезпечение върху нея от страна на друг държавен орган - КОНПИ - ТД - Варна.

Прави се възражение за изтекла 3-годишна давност по отношение на акцесорните претенции - претендираната от ищеца законна лихва върху обезщетенията за неимуществени и имуществени вреди, за периода 2.10.2017 г. - 30.09.2019 г.

Освен изложеното твърди, че искането за присъждане на законна лихва върху обезщетенията за имуществени вреди, предявени под формата на пропуснати ползи в размер на 1423.31 лева и в размер на 34 607.71 лева /в условията на евентуалност 17 269.58 лева/, е недопустимо, тъй като при евентуалното му присъждане би се стигнало до присъждане на лихва върху лихва - анатоцизъм, което е ограничено от чл.10, ал. 3 от ЗЗД.

Съдът, на основание чл.146 от ГПК, указва на ищеца, че носи доказателствената тежест да докаже, че по отношение на него е било повдигнато обвинение/обвинения за извършено престъпление/престъпления, наказателното производство по което е приключило с прекратяване поради това, че деянието не е извършено от лицето Д., че на ищецът са били наложени последователно задържане за срок от 72 часа, мярка за неотклонение „Домашен арест“, , мярка за неотклонение „Парична гаранция“ в размер на 10 000 лв. за периода от 12.01.2013г. до 14.09.2016г., че от лицето са били иззети и неоснователно задържани 34 607.71 лв. от 15.10.2012 год. до

30.09.2022 г., че от тези действия на длъжностни лица на ответника /поддържане на неоснователно обвинение/ за него са произлезли конкретните вреди по вид и размер, както са наведени в исковата молба и уточненията към нея, вкл. причинно-следствената връзка между поведението на ответника и вредите, както и вида и размера на вредите.

Съдът, на основание чл.146 от ГПК, указва на ищеца, че не сочи доказателства за претърпените вреди и причинно-следствената връзка между действията на служители на ответника и вредите.

Съдът, на основание чл.146 от ГПК, указва на ответника, че следва да докаже изключващи отговорността му положителни факти, а предвид наведените възражения, че наказателното производство срещу ищеца е било прекратено на основание чл. 369, ал. 4, пр. 2 и пр. 3 НПК с определение от 02.10.2017 г. на ОС-Варна по НОХД № 1163/2016 г., че Д. Д. многократно е осъждан, вкл. с присъда № 58/12.05.2010 г. по НОХД № 1552/2009 г. по описа на ВОС, че през периода за 02.12.2010 г. - 17.03.2014 г. спрямо ищецът се е водело още едно наказателно производство - ДП № 404/2010 г. по описа на ОД МВР - Стара Загора, преобразувано в ДП № 19-С/2011 г. по описа на ОСО в ОП - Стара Загора, след прекратяването на което му е било присъдено обезщетение.

Съдът на основание чл.140 от ГПК следва да се произнесе по предварителните въпроси и по допускане на доказателствата.

Представените с исковата молба и отговора писмени доказателства са допустими и относими, поради което следва да бъдат приети в СЗ.

Следва да бъде изискано производството по ДП № 24/2012г. по описа на отдел БОП – Варна, НОХД № 818/2015 год. по описа на Окръжен съд - гр. Варна и НОХД под номер № 1163 по описа за 2016 год. на Окръжен Съд - Варна.

Водим от горното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА производството по делото в открито съдебно заседание на **02.03.2023г. от 14.00часа**, за която дата и час да се призоват страните, като им се връчи копие от настоящото определение, а на ищеца и препис от отговора на ответника.

ДОПУСКА СЪБИРАНЕТО НА приложените с исковата молба и отговора писмени доказателства.

ДА СЕ ИЗИСКАТ ДП № 24/2012г. по описа на отдел БОП – Варна, НОХД № 818/2015 год. по описа на Окръжен съд - гр. Варна и НОХД под номер № 1163 по описа за 2016 год. на Окръжен Съд - Варна.

ПРИКАНВА СТРАНИТЕ КЪМ СПОГОДБА, КАТО ИМ УКАЗВА,
ЧЕ това е доброволен способ за уреждане на отношенията им и има преимущество пред **спорното производство. При спогодба** заплатената такса се връща наполовина на ищцовата страна, а в случай, че такава не е внесена от ищеца, а се дължи от ответника при уважаване на иска – при спогодба се намалява на половина.

ПРИКАНВА СТРАНИТЕ КЪМ МЕДИАЦИЯ

УКАЗВА на страните, че към ВОС е създаден и действащ **Център по медиация**, който е разположен на 4 ет. в сградата, в която се помещава СИС при РС – Варна на адрес: гр. Варна, ул. „Ангел Кънчев“ №12. **Медиацията** е лесен и достъпен **/безплатен/** алтернативен метод за решаване на правни спорове и за постигане на взаимно изгодно споразумение, в рамките на съдебното производство, като процедурата е неформална и поверителна. В случай, че страните желаят постигане на резултат, който зависи изцяло от интересите им и пестят време и средства, може да се обърнат към служителя по медиация към ВОС **Нора Великова на тел. 052/623362** или на адрес на ел.поща **mediation@vos.bg**, който ще им помогне при избора на медиатор от списъка на медиаторите, както и ще им осигури ползването на Центъра по медиация в удобно за страните и за медиатора време.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____